

SADRŽAJ

Uvod 2

1. Uloga vaspitača u unapređivanju socijalnog ponašanja dece u vrtiću 3
2. Mogućnosti i oblici saradnje među decom i uloga vaspitača u njenom podsticanju 4
3. Kultivisanje dečijih emocija 5
4. Uticaj vaspitača na izgrađivanje slike o sebi kod deteta predškolskog uzrasta 6
5. Razvijanje sigurnosti kod dece 7
6. Razvijanje samostalnosti, slobode i inicijativnosti kod dece 8
7. Osobine dobrog vaspitača 10

ZAKLJUČAK 12

LITERATURA 13

Uvod

Vaspitanje je proces planskog i sistematskog usavršavanja senzomotornih, intelektualnih, emocionalnih, moralnih i duhovnih svojstava i sposobnosti deteta, ali i odraslog. Kao oblik socijalizacije, vaspitanje je usmereno na uobličavanje ponašanja u socijalno poželjnom smeru. Ovaj proces može biti individualan i grupni. Prema svom predmetu, vaspitanje može biti fizičko, intelektualno, moralno, estetsko ili religijsko. Vaspitač je osoba koja brine o deci tokom njihovog boravka u predškolskoj ustanovi, koja ih neguje, obrazuje, socijalizuje i usmerava na pravi put od samog početka života.

Polazak u školu je zaista značajan doživljaj za dete. Od prvog utiska deteta u školi zavisi uspešnost njegovog celokupnog daljnjeg školovanja, pa se može smatrati i presudnim trenutkom za celi život deteta. Polaskom deteta u školu, krug oko njega se širi i igra prestaje, a učenje polako postaje njegova osnovna aktivnost. Dete će napredovati u školi i lepo će se osećati u društvu svojih vršnjaka ako kod deteta formiramo pozitivan odnos prema školi, obavezama koje ga čekaju, učiteljici, prijateljima...

Dete se mora pripremiti psihički i fizički – dete mora da dostigne određeni nivo saznanog, emotivnog i socijalnog razvoja, mora da ima razvijene određene kulturno higijenske i radne navike kako bi moglo da obavlja zadatke koje mu škola postavlja.

Kako da se ublaži ovaj prelaz, da postane bezbolniji? Kako da se dete pripremi za zahteve škole? Škola zahteva od deteta razvijenu pažnju, zapažanje, pamćenje, dosetljivost. U školi mora da se prilagođava jednostavnim (u početku za dete teškim) pravilima ponašanja i rada: dete mora biti pažljivo na času, mora se navići na uzdržanost, koncentraciju.

Uloga vaspitača u unapređivanju socijalnog ponašanja dece u vrtiću

U procesu uključivanja u grupu dete prolazi kroz više faza. Prvih dana dolaženja u vrtić važno je obezbediti prijatne utiske i pozitivna iskustva, što će uticati da se kod njega izgrade odgovarajući stavovi i želja da ponovo dođe. Takođe mu treba ponuditi aktivnosti koje poznaje i u kojima može lako da se samostalno snađe. Detetu je potrebno da već na početku uspostavi prijateljski odnos sa vaspitačem da bi moglo takve odnose da gradi i sa ostalom decom u grupi. Uticaj vaspitača je naročito važan kod dece koja nisu preduzimljiva u socijalnim kontaktima sa vršnjacima usled nedostatka iskustva, zbog čega su sklona da se vezuju za odrasle osobe.

Učenje oblika socijalizovanog ponašanja je od male koristi ako se dete oseća nesigurno i nije steklo poverenje u svoju društvenu sredinu. Pre svega, treba preduzeti sve mere da se dete među vršnjacima oseća dovoljno sigurno i prihvaćeno, da poželi sa njima da razvija prijateljske odnose zahvaljujući kojima će se osloboditi odbrambenog stava. Učiti decu učtivom ponašanju i ljubaznosti nema svrhe ukoliko se i odrasli ne odnose na taj način prema njima. Neće biti potrebno da se deca podsećaju na pozdravljanje, da kažu „hvala“, „izvoli“ i sl. Ako im vaspitač u tome posluži kao primer. Probleme u socijalnim odnosima među decom najbolje je preduprediti, izbeći pre nego što se pojave. Treba pomoći detetu savetom kako

da unapredi svoje socijalne odnose kada vidi da mu nešto predstavlja problem i isto tako treba mu ponekad tumačiti motive ponašanja druge dece.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com